kümme aastat wangis seisma ja krono tõ kallal olema, katseks kas temma kahhetse= minne olleks tõsline olnud, ja kas temma selle pitka aia sees iggapiddi omma par= randatud meelt ja jummalakartlikko süd= dant teiste wangide heaks õppetuseks ol= leks tõeks tunnistanud. Kui se nenda saaks olla, siis temma piddi omma priduſt jälle kätte sama.

Willem ei jätnud seſt lotusseſt, mis temma peäle tõsteti, ühtegi tühjaks, waid sai päwaſt päwani ja aastaſt aastani ikka kõlbulisſemaks ja waggamaks. — Kui kümme aastat möda, astus temma kui kohtowannemattest õigeks moistetud meh= heks ommaſt wangi põlweſt wälja, sai omma au jälle kätte, ja jäi ilmalaitmata ja truiste selle ammeti peäle, mis olli en= nesele wallitsenud.

Teine willets loom, Arend nimmi, olli omma üllekohtuse mammenaga ühhe war= rastud walks passiga üsna kaugel ärra ühhe wõõra rigisse sanud. Assutas en= naſt omma kauni rahha warrandusſega seäl ühhe sure linna sees, kus hakkas kaupmehhe ammetit. Kawwal, nenda kui lähhi ja lähhi olli, läks temmale essi otsa teik mis noudis wägga meelt möda korda. Sai peagi üsna rikkaks mehheks, kellele linna rahwas suurt aunstamiſt pakkuſid ja kedda nemmad ka pärraſt sedda en= neste kohtowannemaks wallitseſid. Sai ühhe kuulsa seltsi seest ennesele abbikaſa murretseda, kellega temma monned head aastat rahho sees ja ommas maias höl= buga ellas. Korra järrele olli temma kolm laſt sanud, kelleſt temmal wägga hea meel olli, ja kedda temma süddamelikkult ar= mastas. Pealt nähti siis teik himmo möda wägga hästi korda minnema. Üh= heſt tarwilisſeſt asjaſt agga olli suur pu= dus: ei tunnud ühtegi rahho egga rõmo ommas süddames, seſt rõmuſt ommeti ühtegi, mis meil Jummalas ja Jesusses

Eesti-ma rahwa Kalender 1852, lk. 23